

מיונולוג של ניסים גרמה

לא מאמין שהוא הגיע כדי לשפר את מעמדו בקרב ערתי המיונולוג, מה פתאום! אני דווקא שמח שהיכרתי אותו בתקופה הרעה.

● תאר את הידידות הזאת.
שש ואני היינו אצלם (אצל הפ"רסים) עשרות פעמים בבית. אני מאמין באמונה שלמה שסוניה ושימעון באמת אוהבים אותי. אני חושב ששימעון אדם מקסים. אפשר לפגוש אצלי במסיבות גם עובדי עירייה, גם אנשים פשוטים. אין אצלי כזה דבר, שאני מומין מישהו

בכל שכונה היו איזה 30 בתי-כנסת. למדנו כמובן בנים ובנות לחוד, בנפרד. אני זוכר שהורי ראו אותי רוקד בנינוכל בטייטס הדוקים — הם חטפו שוק, נדהמו.
אני איש מסורתי. אני לא מערכב כשר וחלב, אומר: "בעזרת השם..." — כל הזמן אומר. ביום-כיפור אני חוזר הביתה לאמא שלי, שתהיה בריאה עד 120, עוזב את אשתי והילדים ולוסע לשם לכר. אני מתייטר וצם כל היום.
אני חושב שטוב לאדם שתהיה לו איזו אמונה, ולא חשוב מה:

אלא סבל בכל מיני בתי-חולים. זה נמשך שלוש שנים מאז התאונה. עד היום אני לא מסוגל לדרוך בתי-חולים מסוימים, איפה שהוא שכב. היתה לי תקופה נורא קשה. הייתי מאוד קרוב לאבי.
אנחנו שישה אחים. אני הייתי בך הזקונים. אני מרגיש כאילו אני ממשיך בדרכו של אבי.
הוא היה אורגיה-שטיחים של האי-מאם של המלך בתימן. את יודעת מה זה? זאת אחת המישרות הגבוהות ביותר שקיימות: אודו, כמה שזה מכובד!

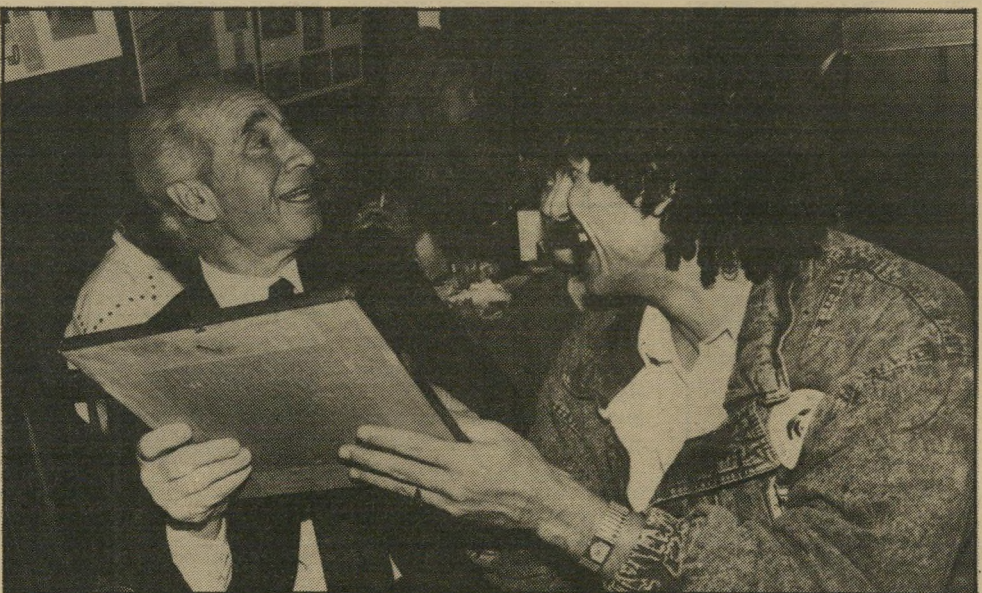
פ' ש' לי שיר כזה: "גולדתי בראש העין..." כתב אותו דן אלמגור. וזהו בעצם הביוגרפיה שלי.
גולדתי בראש-העין לפני 39 שנים. בעצם, אמי היתה בהריון עוד בתימן, אבל גולדתי בארץ, ככה באמצע. אני גם בין המולות גדי ורלי.
אני לא זוכר את זה, אבל הורי, שהגיעו ב-1950, סיפרו לי שגרו בתת-חלה באוהלים. הם הגיעו ב"מרב-הקסמים" מתימן, מעיר קטנה ששמה נאטאפה. הם סיפרו לי שעלו למטוס ולא ידעו בדיוק לאן נוסעים, למה.

"יעצתי לשימעון לקחת את מישר דרי האוצר!"

בגלל תפקיד. אני מומין חברים! שים עון הוא חברי!
● על מה אתם משוחחים ביי-ניכב?
הוא שואל כמה תקליטים אני מוכר, מהן תוכניות. עכשיו הוא שאל לדעתי, כשלקח את המישר הקשה הזה (מיש-רדי-האוצר).

● מה ענית לר?
נו, אני לא כזה מומחה... יעצתי לו לקחת את זה... חברים טובים, שהכירו אותו מהתיקשורת, הטלוויזיה, ושהתי-רשמו ככה-ככה, התאהבו בו דרך המ-סיבות. ביום ראשון שעבר, ביוסדהור-לדת שלי בפאב, הוא היה ממש ברך.
● גם מזכ"ל ההסתדרות ישי-ראל קישר ביכב שם?
אוה! אותו אני מכיר עוד מראש-העין! אני לא קרוב אליו מפני שהוא תימני. בטח, שוש ואני בנייבית אצלם (אצל הקיסרים). איש נחמד מאוד, קר-סר.
● הפעם סוניה נעדרה מהתי-מונות.

וזה, שימעון הגיע ישר מאיו ארוחה נקינדיו. לכן, כנראה, היא לא הצי-טרפה. הוא הלך מוקדם מהמסיבה. בע-צם הוא גם בא מוקדם. אחרי כמה ימים קיבלתי כמה הודעות מבורכה, את יד-דעת מי זה (נהגו של פרס). הוא השאיר לי הודעות שיש לו מתנה בשבילי. המתנה זה משימעון, לא ממנו!
● השמות שהוכרת — פרס, קישר — נמנים עם מיסלגתי?

גרמה עם פרס בהגיגה בפאב חברכנסת גרמה... בזה יש מין שליחות...

הוא התייחס בגיל צעיר. אני זוכר איך ידע את התנ"ך בעל-פה. כשהייתי קטן, היינו מתאספים סביב הרדיו ומק-שיבים לחידוהתנ"ך — עוד לא היתה לנו טלוויזיה — ואבא היה עונה לפני שהיו משמיעים את התשובה. תמיד ידע את התשובה הנכונה. כשהגיע אר-צה, עבר קשה בפרדסים. אחרי העבודה, היה אורג שטיחים למשכיות. יש לנו כבית עבודות רבות שלו.

הוא היה פייסן, תלמיד חכם. כש-התקבלתי ללהקת עינבל, רצו שאשנה את שם-המישפחה שלי. אז כולם עיי-רתו את שמותיהם. אני התעקשתי, לא הסכמתי בגלל אבא. ירשתי ממנו את הפיוט, השירה, הריקוד. הרגשתי שאני ממשיך-דרכו. אמרו לי: "עם שם כמו גרמה, איך תצליח?" התעקשתי.

● שימעון פרס: "הידידות שלי ועלן, שוש וסוניה..."
● איך נוצרה ההיכרות שלך עם פרס?
היכרתי אותו באמצעות חברי-כנסת לשעבר, יהודה חשאי. הופעתי באיוו הופעה באמפיתיאטרון פתח-תיקוה, והיכרתי את שימעון מאחורי-הקלעים. מאז באמת התיידדנו.

● מה פירושו, "התיידדנו?"
הוא עשה ארוחת-ערב — לא זוכר מתי, לא משנה — לכבוד ראשי-ערים, הוא הזמין את ניסים גרמה. הידידות שלי ועלן, הידידות של שוש, אשתי, עם סוניה. אנשים חושבים שזה רק בגלל תפקידו. זה לא נכון.
● איך הגעתם לסטאטוס של "ידידים" מההיכרות באמפי-תיאטרון, מאחורי-הקלעים?
אחריכך נשאתי את שוש לאשה. הזמנתי אותו — הוא הגיע. אז הוא היה באופוזיציה, בתקופת-השפל שלו. אני

זיכרון-ילדות חזק? אמי היתה תמיד מספרת, ככה, ליר השולחן בערב-שבת, איך חילתי והתנפתתי נורא. היא סיפרה איך הם שמרו עלי יומם ולילה בבית-החולים, כי פחדו שיגנבו אותי. את מכירה את האגדה על "ילדי תימן האי-בורים"? זה נורא מטריד אותי.
בראש-העין היו אז רק תימנים. היה רק אשכנזי אחד בכל העיריה.

אני לא יכול לומר שהרגשנו עניים, מפני שאבי ואמי — גם אמי עברה בפרדסים! ממש קטפה מעצים! — עברו מאוד קשה כדי שלא נרגיש עניים. אבי עבד בפרדסים ובעבודות נוספות. היה בית מלא, תוסס, חם. בית תימני זה שירים, זה אוכל. עד היום, כשמישהו מגיע הביתה, אמא שלי מכ-ריחה אותו לאכול: "אין כזה דבר, לא רעב" — אתה חייב לאכול!

● אבא: "זה קרה בתאונת דרכים!"

א' בי נפטר ב-1971. זה קרה בתי-אונת-דרכים. הוא לא נפטר מייד,

מקדם בחירות

ביום הראשון שעבר הגיעו שימעון וישראל ועוד חברים טובים לפאב תל-אביבי וחגגו את יום-ההולדת ה-39 של ניסים. בשנים האחרונות הייתי נוכח באירועים דומים, שהתקיימו במיסעדה בשכונת-התיקוה ובאולמות המוניים, שעוררו בי אסוסיאציה של התני-כלה. אינני זוכרת אם החיננות נערכו לכבוד מלאת כ"ך-זכך-אביבים לחתן-השימחה, או לכבוד הוצאת תקליט, אבל זכור לי שכולם בירכו את כולם, אכלו, הצטלמו. האירועים האלה מקוטל-גים אצלי, משום-מה, תחת הסעיף "בחירות".
השבוע, אחרי שכל מיני טובי-לב פירסמו ששימעון פרס נישק את ניסים גרמה, ודי מהה כשהתבקש לעשות זאת בשנית, לא עמדתי בפיתוי והחלטתי לראיין את התופעה "גרמה".
בחור נחמד, ניסים גרמה, לבבי להפליא. לפני שהסקנתי לברכו לשלום, חטפתי נשיקה ויחוכים (מהלב!) ואווירה, כמו שאומרים, סחביות. גרמה מאמין, באמת ובתמים, שפרס וקיסר, ולפעמים ברעם וכל מי שמגיעים למסיבות-יחסי-הציבור שלו, הם חברים, ואין הוא מעלה כלל על דעתו כל אפשרות אחרת. האפשרות שפוליטיקאים מנסים לתמוך טרמפ על זמר ממוצא תימני אף לא מסתובבת בראשו הנקי: "אני לא אוהב את המילה קיסרה. בראש-העין היינו כולנו תימנים. היינו אשכנזי מנותקים. לא ידענו שיש קיסרה. הרגשתי את זה רק כשהקלטתי שני שירים, ושמת לב שמנסים לשים לי רגליים. אז חשבתי שאני הולך לכבוש את העולם. היה לי אז נורא קשה..."

פרס לחברות ההדוקה שלו עם פרס, הוא מתכוון בימים אלה לקדם-אירוזיוון ומחזיק אצבעות שהפעם יעשה זאת. אחרי שנים רבות בשדה-הבידור הישראלי, הזמר החביב — תלת-ליביבשה לשורים, חלופת-ג'ינס, נעלי-ספורט, ששר בזמנו את הלהיט "אני הוא מלך הקסטות", מנסה לקצור כתרים גם במיסגרות רשמיות יותר, עם כל ההסתיוגיות (שלו).
כל הקצוות ושלא העיסוקים מתחברים. כשם שגרמה הוא מקדם-המכירות של פרס בפוליטיקה, הרי פרס, לגבי הזמר הנחמד גרמה, הוא בדיוק אותו הדבר — מקדם-מכירות בתחום שלו.

שבוע בלי גרמה...

פעם, אחרי אחת ממסיבות שימונ-ג'ינסים, רשמתי מפני של אחד המנוהצים הממושק-פים שלצידי של שימעון פרס את הדברים הבאים:
"נראה שזה התחיל בתקן-מתי-המידבר, הכי מידבר, של שימונ. אני לא הייתי אז עם שימונ, אבל סיפרו לי שגרמה הזה הזמין את שימונ לחתונה שלו. לא יודע בזכות מה שימונ בא... אבל מאז הוא לא נותן מנוח. שימונ כבר התרגל. כש-יש איזה שבוע בלי אירוע עם גרמה — אז לשימונ חסר משהו. הוא לא נותן לשימונ לחיות, פשוט לא נותן לו מנוח, כל הזמן מתחבק איתו. שימונ! מה זה מאושר! בשבילו, כולם — חיים משה, עופרה חזה — כולם זה ניסים גרמה!"

● דת: "אני נוסע בשבת..."

א' ני בא מבית דתי. בטח. אני מנשק מזווחות. בית שלא נסעו בו בשבת, בירכו לפני האוכל.
כשהייתי קטן, זרקו אבנים על כל מכונית שנסעה בשבת בראש-העין.